

## Θ' ΑΛΘΗ ΚΙ' Η ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΑ.

Ἐμπρὸς 'στ' ἄρματα καὶ πάλι  
 Μὲ τὸ βῆμα τὸ ταχὺ  
 Οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι,  
 Βυπατρίδαι καὶ πτωχοί.  
 Τί χαρά μας! τί χαρά!  
 Θάλλῃ κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

Κι' ἡ γυναῖκες πῆραν φόρα,  
 Μιάς ἐσήκωσαν τ' αὐτιά,  
 Κι' ἄνδρες θέλουν νᾶναι τώρα  
 Νὰ γλεντοῦν τὴ λεβεντιά.  
 Τί χαρά μας! τί χαρά!  
 Θάλλῃ κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

Καὶ ὁ Πεταλᾶς ἀκόμα  
 Ἔβγαλε γιὰ τὴν πατρίδα  
 Μὲ τοῦ αἵματος τὸ χρῶμα  
 Μιὰ φρικτὴ ἐφημερίδα.  
 Τί χαρά μας! τί χαρά!  
 Θάλλῃ κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

Ὅλα κόκκινα προβαίνουν  
 Καὶ Κυβέρνησις καὶ στέμμα . . .  
 Τάχα τρέλλα νὰ σημαίνουν,  
 Ἡ φωτιὰ πολέμου κι' αἶμα;  
 Τί χαρά μας! τί χαρά!  
 Θάλλῃ κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

Μὲ τὸ κόκκινο μελάνι  
 Κάθε λόγος ᾗς γραφῇ,  
 Κι' ὅποιος τὸν λεβεντη κάνει  
 Μὲ τὰ κόκκιν' ᾗς βαφῇ.  
 Τί χαρά μας! τί χαρά!  
 Θάλλῃ κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

Κι' ἐγὼ τᾶσπρα πιά τ' ἀφίνω  
 Καὶ τὰ κόκκινα ζητῶ,  
 Καὶ κραστὶ σὰν αἶμα πίνω,  
 Κι' ὅλος κόκκινος πετῶ  
 Σὰν πουλὶ εἰς τὴ σειρά  
 Μ' ὅλη τὴν ἔθνοφρουρά.

Souris

## ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

Ἀχ, γιὰ ὅλα μ' ἔρχεται σήμερα νὰ γράψω  
 Ὅσα βλέπω μὲ τὸ νοῦ κι' ὅσα μὲ τὰ μάτια.  
 Νὰ γελάσω ἤθελα, ἤθελα νὰ κλάψω,  
 Ἦθελα ἡ πέννα μου νὰ γενῇ κομμάτια.

Καὶ νὰ γράφονται μαζὴ ὅλα, καὶ καθένα  
 Κάτι τι ξεχωριστὸ 'στὴ στιγμή τὴν ἴδια.  
 Τώρα, τόσα πράγματα πᾶνε 'στὰ χαμένα!  
 Νὰ, 'στὸ δρόμο δυὸ παιδιῶν βλέπω τὰ παιγνίδια.

Τραγουδεῖ 'ς τὸ πλάγι μου ἡ γειτόνισσά μου,  
 Καὶ ὁ ἥλιος 'στὸ βουνό-κύττα-βασιλεύει,  
 Ἐνα τριαντάφυλλο ἔχω ἐμπροστά μου,  
 Καὶ ὁ νοῦς μου μακριὰ τρέχει, ταξιδεύει.

Πῆγε 'στὴν ἀγάπη μου ποῦ μοῦ τῶχει δώσει.  
 Ὅχι· πίσω γύρισε τὸ τρελλὸ παιδάκι.  
 Μιὰ ξανθὴ ὁποῦ περνᾷ, γιὰ νὰ καμαρώσῃ  
 Μὲ κυττάζει—τί χαρά! φεύγει—τί φαρμάκι!

Ἡ καρδιά μου χαίρεται, κλαίει, ἀναγαλλιάζει,  
 Λύπαις μέσα καὶ χαραῖς εἰν' ἀγκαλισμέναις,  
 Μὲ καθρέφτη ἡ φτωχὴ μὲ καθρέφτη 'μοιάζει  
 Ποῦ μαζὴ κυττάζονται χίλιαις δυὸ παρθέναις.

Κλάψατε τὸν πόνο μου, τὸν τρελλό μου πόνο·  
 Ἦθελα γιὰ χεῖλια δυὸ νᾶγραφα τραγούδια·  
 Νᾶμουν δέντρο ἀλλόκοτο, καὶ 'στὸν ἴδιο κλῶνο  
 Νὰ φυτρώνανε τῆς γῆς ὅλα τὰ λουλούδια.

Ἀλεξάνδρεια.

Νίκος.

## ΩΣ ΣΗΜΕΙΟΝ ΚΑΙΡΟΥ

πρέπει νὰ λογισθῇ ὅτι αἱ παροῦσαι πολεμικαὶ προπαρα-  
 σκευαὶ ἀνέδειξαν ἀντὶ ἀνδρῶν γυναῖκας Τυρταίους. Πλὴν  
 τοῦ ὠραίου θουρίου τῆς κ. Δερέκας ἡ *Παλιγγενεσία* ἐδημο-  
 σίευσεν ἐσχάτως πολεμικὸν ποίημα τῆς λογίας **Μαριέτας**  
**Μπέτσου**. Ἡ ἑλληνὶς στιχουργὸς εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν  
 ποιητικὸν κόσμον καὶ ἐκ τῆς συλλογῆς τῆς *Μύρτα*, ἐν οἷς  
 εὐαρέστως ἀναγινώσκονται πολλαὶ σελίδες καὶ διὰ τὸ ἀν-  
 θηρὸν τοῦ ὕφους καὶ τῶν αἰσθημάτων τὸ εὐγενὲς καὶ ἰδίως  
 τὴν ὁμαλὴν διαχείρισιν τῆς δημοτικῆς γλώσσης.